

Alberto Peral guanya la III edició del Premi d'Escultura Fundació Bosch Aymerich

- El jurat valora el diàleg conceptual i formal entre l'escultura i l'arquitectura, aconseguit per l'obra *Splashing Mies*, realitzada per Alberto Peral per al Pavelló Mies van der Rohe de Barcelona el 2024
- La intervenció escultòrica articula reflex, vibració i flux mitjançant gestos mínims i la circulació de l'aigua, generant una experiència sensorial
- El premi, dotat amb 30.000€, reconeix el diàleg entre escultura i arquitectura en obres realitzades en els darrers cinc anys

L'artista Alberto Peral ha estat guardonat amb el III Premi d'Escultura Fundació Bosch Aymerich per la seva obra *Splashing Mies*, una intervenció site-specific al Pavelló Mies van der Rohe de Barcelona realitzada el novembre del 2024. El Jurat, que ha atorgat el premi per unanimitat, està format per: Ainhoa Grandes, presidenta de la Fundació Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i presidenta del jurat; Andrés Escarpenter, patró de la Fundació Bosch Aymerich; Nuria Enguita, directora artística del Museu d'Art Contemporani de Lisboa; Alexandra Laudo, comissària independent; i Juan Várez, col·leccionista i patró de la Fundació ARCO i de la Fundació Museu ABC.

El Jurat, que ressalta l'alt nivell de totes les obres presentades, posa en valor el diàleg conceptual i formal que estableix *Splashing Mies* amb l'arquitectura i la història del Pavelló Mies van der Rohe. A partir d'una sèrie de gestos escultòrics, la intervenció introdueix moviment, so i temps mitjançant la circulació de l'aigua, articulant reflex, vibració i flux. D'aquesta manera, l'obra estableix una conversa amb diferents elements de l'edifici com les superfícies,

els materials i el mobiliari. Destaca també la coherència i subtileza de cada component de l'obra, que transforma la percepció a partir de mínimes intervencions capaces d'alterar el caràcter del lloc on es desplega. La peça desenvolupa una variació de l'experiència espacial i temporal des d'una relació particular de l'escultura amb l'arquitectura.

Alberto Peral concep la seva obra al pavelló Mies van der Rohe com una recerca d'equilibri i un exemple de com art i arquitectura poden dialogar. Defensa que la relació ideal és "col·laborativa, de projectes comuns des del principi", una opció poc explorada i tanmateix molt fèrtil. En aquest marc, la seva intervenció es percep com un gest efímer amb peces com a presències fantasmals, destinades a desaparèixer en pocs dies. Per a ell, com per a Mies i Lilly Reich, la intervenció reflecteix "aquesta immaterialitat, aquest miratge en què ens movem i en què vivim".

Sobre la intervenció, subratlla: "M'agradaria que es veiés com un paisatge, com es veu un arbre. Em fascina que la peça canviï depenent de l'hora i la llum del dia, perquè és molt difícil d'experimentar per a un escultor".

Considera l'aigua la seva aportació més gran, "un element viu que trenca l'estatisme del pavelló, de la mateixa manera que el cilindre i la idea de circularitat. Són elements que donen sensació de moviment i aporten dinamisme a un pavelló massa abstret, narcís". D'aquesta manera, la seva presència ressalta, per contrast, la puresa de l'espai. I alhora evidencia la necessitat d'un diàleg real entre disciplines: l'arquitectura aporta l'estructura i allò funcional, mentre que l'art introdueix allò simbòlic, allò narratiu i allò humà. Aquesta visió, que batega en la seva intervenció, també és la que fonamenta el reconeixement del III Premi d'Escultura Fundació Bosch Aymerich.

"Splashing Mies"

Splashing Mies és una intervenció site-specific al Pavelló Mies van der Rohe de Barcelona realitzada el novembre del 2024 i comissariada per David Mesa Cedillo. La instal·lació va introduir tubs d'acer blancs que canalitzaven aigua entre els dos estanys, trencant la quietud i els reflexos estàtics. A l'estany principal es van instal·lar tubs verticals, i a l'interior, dues semiesferes de marbre jugaven amb la simetria entre allò submergit i allò reflectit. A la sala central, una taula de miralls i marbre condensava els eixos de la proposta.

En conjunt, l'obra convidava a reflexionar sobre l'aigua, el reflex, l'arquitectura i l'experiència sensible de l'espai.

Alberto Peral (Santurce, 1966) és un escultor espanyol la trajectòria del qual es caracteritza per l'experimentació formal i el diàleg entre formes essencials i simbolisme poètic. Es va formar a Belles Arts a la UPV (Universitat del País Basc) i a Arteleku. Pertany a la generació d'artistes que emergeix a principis dels anys noranta al País Basc impulsats per l'efervescència d'Arteleku.

Després d'aquest període passa un any a l'Acadèmia d'Espanya a Roma, posteriorment trasllada la residència a Barcelona fins avui.

La seva obra transita entre escultura, instal·lació, vídeo i dibuix, integrant influències de l'avantguarda clàssica, la natura i la cultura universal. Entre les seves múltiples exposicions individuals destaquen diverses fites recents: el 2021, a Centre d'Art Tecla Sala, Rodona rodona, on va tenir lloc la primera exposició de tota la seva feina, comissariada per Jorge Satorre. El 2022, Donar la volta al Museu Pati Herreriano de Valladolid, un projecte centrat en la circularitat i la rotació com a eixos simbòlics. Aquest mateix any va exposar a Matthew Liu Fine Arts a Xangai, consolidant la seva projecció internacional. I finalment, Splashing Mies el 2024, al Pavelló Mies van der Rohe i Lilly Reich de Barcelona, on va plantejar una intervenció site-specific sobre arquitectura i fluïdesa.

La seva obra s'ha mostrat a centres com el Museu Centre d'Art Reina Sofia, Irish Museum of Modern Art (Dublín) o Hamburger Bahnhof (Berlín), també ha estat convidat a parlar del seu treball a la Tate Modern (Londres). Forma part de les principals col·leccions d'art espanyol contemporani com el Reina Sofia, el Banc d'Espanya, l'Artium, la Caixa, el Banc Sabadell, el Centre d'Art Alcobendas, la Fundació Botín, la Fundació Helga d'Alvear o el Macba, entre d'altres.